

Sagen, at vi tør vente, at han med Kjærlighed vil tage Arbeidet i sin Haand; thi det er bedre at være ligefrem underrettet derom end at have en lukket Ven, som Intet gjør ved Sagen. Denne staaer nu saaledes — jeg gjentager det —, at Thinget ikke kan Andet end fuldfæste sine tidligere Beslutninger, naar det ikke lader den gaae videre.

Justitsministeren: Jeg vil ikke lade det være uimodsiget, at jeg skulde stille mig modstræbende til denne Foranstaltning; jeg vil ikke have lagt i mine Udtalelser Andet, end hvad der berettiget kan lægges i dem. Jeg har tilladt mig at sige overfor den ærede Forslagsstiller, at, naar han havde meent, at det var nødvendigt ligeoverfor Regjeringen paa denne Maade at forcere Sagen frem, saa var hans Formening ikke rigtig. Regjeringen har en fuldstændig klar Bevidsthed om, at dette er en Sag, som skal fremmes, Noget, som ligefrem, hvad jeg tillod mig at udtale anerkjendende, er bestemt i Grundloven. Det er altsaa en Sag, som Regjeringen paa ingen mulig Maade vil modsætte sig, men — jeg gjentager det — jeg anseer mig ikke for at være den Mand, som kan føre denne Sag igjennem paa den Maade, hvorpaa den bør føres igjennem, og derfor har jeg meent, at det vilde være rigtigt endog fra deres Side, som med den varmeste Kjærlighed og den største Interesse omfatte Sagen, at man ikke gjør Forsøg paa at forcere den igjennem i denne Session. Den ærede Forslagsstiller har udtalt, og jeg erkjender tilfulde Rigtigheden heraf, at det er en Sag, som, naar den skal føres til en heldbringende og god Ende, nødvendigviis maa have Støtte og Ethr. fra Regjeringens Side. Jeg har anført Grunden, hvorfor jeg ikke troede, at denne Lovs Fremme var saa særdeles paatrængende, men Andet har jeg ikke sagt, og jeg vil ikke have mig betragtet som modstræbende Foranstaltningen, og endnu mindre vil jeg have, at det skal antages, at Regjeringen modstræber Sværkættelsen af Lovforslag som det foreliggende.

Bille: Jeg troer, at den høitærede Justitsminister selv har nogen Andeel deri, hvis

han er bleven misforstaaet. Thi at sige det ene Dieblit: Jeg erkjender det for Pligt for Regjeringen og særlig for Justitsministeren at opfylde denne Grundlovsparagraff, og i næste Dieblit at erklære sig ude af Stand til at opfylde den, det indeholder i Virkeligheden en Modsigelse, som den ærede Minister maa søge at løse paa en af de forskjellige Maader, hvorpaa den kan løses, og af hvilke den ene vilde være, at han søgte at forstærke sin Evne med andre Evner, der ere istand til at løse Op-gaven.

Jeg deler Beklagelsen over, at den ærede Forslagsstiller, det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (H. Sage), har indbragt sine Forslag her i Thinget, og jeg støtter dette væsentlig paa følgende Betragtning. Det er efter min Overbeviisning altid skadeligt at indbringe Forslag til en stor og vigtig Reform paa et Tidspunkt, hvor man ikke har nogen ret Tro til, at den vil blive ført igjennem; thi den uundgaaelige Følge deraf er, at Behandlingen i sig selv bliver løs og ufuldstændig, og at, naar Spørgsmaalet saa siden kommer til at ligge for paany paa et Tidspunkt, hvor det kan ventes at kunne blive bragt til Afslutning, er Bouquetten tagen af Forhandlingen, den første, friske Interesse er borte, og man slaaer sig til Ro med, at den jo alt engang er forhandlet ved en Behandling, som i og for sig har været utilstrækkelig. Jeg troer, at det altid er heldigt, naar saadanne Sager kunne indskrænkes til Foretagelse i saadanne Dieblit, hvor Gjennemførelsen kan ansees, om ikke for sandsynlig, saa dog i alt Fald for mulig. Men ved Siden heraf kan jeg ikke nægte, at jeg ganske deler Beklagelsen over, at dette Forslag til en motiveret Dagsorden er fremkommet, og netop er fremkommet fra disse 6 ærede Medlemmer. Jeg troer nu vel, at den første ærede Taler idag ikke ganske saae, hvor forsigtigt det andet Afsnit af denne Dagsorden er affattet, uagtet han indrømmede, at det var meget maadeholdent i Formen. Det forekommer mig, at han ikke ydede de ærede Forslagsstillere fuld Retfærdighed i dette Punkt, og jeg skal derfor tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Forsigtigheden er endnu større, end han forudsatte. Der er nemlig kun talte